

Místo úvodu	5
1. PROBLÉMY FORMOVÁNÍ KONCEPTŮ AKČNÍ KAUZALITY	7
1.1 G. Bruno a jeho neohrožené hledání „přirozenosti“ kauzality	9
1.2 F. Bacon a nová metodologie poznávání kauzality v přírodě pro člověka	18
1.3 G. Galilei o kauzalitě pro novou přírodovědu	25
1.4 R. Descartes a teoretický pokus o dva typy kauzality	31
1.5 B. B. Spinoza a kauzální soběstačnost přírody	36
1.6 J. Locke ke způsobům smyslového a rozumového poznávání kauzality	45
1.7 P. H. D. Holbach a poznávání kauzality přírody	50
2. O PŘEKONÁVÁNÍ ČI ROZVÍJENÍ KONCEPTŮ AKČNÍ KAUZALITY	57
2.1 G. Berkeley a subjektivně logický pokus o překonání akční kauzality	59
2.2 D. Hume a noetický skepticismus v oblasti akční kauzality	66
2.3 I. Kant a jeho racionalita kauzality	78
2.4 G. W. Leibniz a problém interakce a nahodilosti v kauzálně a aktivně pojatém monadologickém bytí	115
2.5 G. W. F. Hegel a kauzalita ve vývoji	123
3. PŘEDBĚŽNÝ NÁČRT FILOSOFICKÉHO ETIOLOGICKÉHO KONCEPTU INTERAKČNĚ EVOLUČNÍ KAUZALITY	139
3.1 Determinismus, kauzalita, etiologie	141
3.2 Otázky o kauzalitě a vzniku pojmu kauzality	153
3.3 Univerzalita kauzality	162
3.4 Specifičnost kauzality	167
3.5 Monokauzalismus a multikauzalismus	176
Místo závěru	181
Příloha	184
Literatura	185